

Της Συντακτικής Επιτροπής

Πηγή: [Σελιδοδείκτης](#)

Την Παρασκευή 2 Μάρτη, στο μεγάλο κατειλημμένο αμφιθέατρο του Υπουργείου Παιδείας, προβλήθηκε μια εικόνα από το μέλλον! Η εικόνα των οκτακοσίων εκπαιδευτικών, δασκάλων, καθηγητών, αναπληρωτών, μόνιμων και φοιτητών να κάνουν Γενική Συνέλευση, ώστε να ορίσουν την κλιμάκωση του αγώνα τους για μόνιμους, μαζικούς διορισμούς, μετά από συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, που δεν μπόρεσαν όμως να τους αποτρέψουν. Προηγήθηκε η μαζική συγκέντρωση πάνω από 2000 εκπαιδευτικών έξω από το Υπουργείο Παιδείας στην Αθήνα που αναμετρήθηκαν με την κρατική καταστολή χωρίς να υποχωρήσουν, ενώ αντίστοιχες μαζικές κινητοποιήσεις έγιναν στις μεγάλες πόλεις με καρδιά τους ελαστικά εργαζόμενους.

Η εικόνα αυτή είναι μια στιγμή από το μέλλον που αυτοί φοβούνται! Όλοι οι μέντορες του αστικού πολιτικού προσωπικού που πασχίζουν να περνούν μέτρα αύξησης των κερδών του κεφαλαίου και να επιζούν μέσω της ελεημοσύνης των Θεσμών, κατακλύβοντας την κοινωνία ολόκληρη. Με πρώτη και καλύτερη την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τα πρώην συνδικαλιστικά - νυν κυβερνητικά στελέχη, που πουλούν επιπλέον ως ανταλλακτική τους αξία την ικανότητα να περνούν τα μέτρα χωρίς αντιδράσεις. Αυτών που ξεδιάντροπα παίζουν με την αγωνία των συναδέλφων αναπληρωτών, τρία χρόνια τώρα τάζοντας 20.000 διορισμούς. Την ίδια στιγμή που μιλούν για επιστροφή της κανονικότητας ενώ στα σχολεία υπάρχουν χιλιάδες κενά, τα οποία τρέχουν οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί να καλύψουν όπως - όπως. Την ίδια στιγμή που εξαγγέλλουν και νομοθετούν, κατ' εξακολούθηση νέα μέτρα «οικονομικότερης διαχείρισης προσωπικού», τέτοια δηλαδή ώστε οι μόνιμοι να πλεονάζουν και οι αναπληρωτές να ελαστικοποιούνται περισσότερο ή να απολύονται.

Η εικόνα αυτή είναι μια στιγμή από το μέλλον που εμείς προσδοκούμε! Όλοι εμείς που δεν πειθόμαστε να ορίσουμε την κανονικότητα με τις λέξεις της κατεδάφισης της ζωής μας και της δημόσιας εκπαίδευσης προς όφελος των επιχειρηματικών συμφερόντων και των αξιολογήσεων της ΕΕ και του ΟΟΣΑ.

Είναι η εικόνα μιας μαζικής, μαχητικής, αποφασιστικής ενότητας που μπορεί να επιβάλλει να πάνε τα

πράγματα αλλιώς. Να αναχαιτίσει την αντεργατική, αντεκπαιδευτική λαίλαπα και να βελτιώσει τις ζωές μας.

Γιατί βάζει ως προτεραιότητά της να παλέψουν μαζί στο ίδιο μετερίζι όλοι οι εργαζόμενοι στην εκπαίδευση, ανεξάρτητα από τη μορφή εργασίας τους, μόνιμη ή ελαστική, αλλά και όλοι οι άνθρωποι της εκπαίδευσης, φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι. Γιατί επιχειρεί να οικοδομεί μέτωπα αγώνα στην εκπαίδευση και στην κοινωνία και δεν επιδιώκει να διασπά με την επίκληση της λέξης «ενότητα», όπως οι ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ-ΕΡΑ, ΠΕΚ-ΔΗΣΥ, ΑΕΕΚΕ στα ΔΣ των ομοσπονδιών, που προκειμένου να υπερασπίσουν τη συντηρητική αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση και την κυβερνητική πολιτική, κάνουν ότι μπορούν

για να μην κινείται τίποτε στους εκπαιδευτικούς. Κι όταν παρ' όλα αυτά οι εκπαιδευτικοί κινηθούν, όπως στις 2/3, τους καταγγέλλουν γιατί προκαλούν τα ΜΑΤ και δεν κάθονται ήσυχα στη γωνιά τους, αφήνοντας τις ηγεσίες να χειριστούν τα ζητήματα, δηλαδή να μπαίνουν στο υπουργείο από την πίσω πόρτα και να ψάχνουν τον υπουργό στους διαδρόμους, την ίδια ώρα που αυτοί τρώνε ξύλο και δακρυγόνα.

Στην ίδια αποτυχημένη γραμμή κινήθηκαν και διάφορες επονομαζόμενες ενώσεις αναπληρωτών, που πριν λίγες ημέρες καλούσαν σε ήσυχες, «σοβαρές» δήθεν «ακομμάτιστες, απαραταξιακές, χωρίς πανό συλλόγων» συγκεντρώσεις. Εννοούσαν όπως φαίνεται την αποστείρωση του εκπαιδευτικού κινήματος από τα όπλα του μάχικου, πολιτικοποιημένου συνδικαλισμού, που μπορεί να επιβάλλει κατακτήσεις και τον υποβιβασμό του σε υπάκουο κοινωνικό εταίρο.

Όλοι βέβαια οι παραπάνω αποχώρησαν από το υπουργείο, όταν μπήκαν μέσα οι εκπαιδευτικοί και απαξίωσαν να παρακολουθήσουν τη Γενική Συνέλευση. Το ΠΑΜΕ, αν και έμεινε στη συνέλευση, ψήφισε και συνδιαμόρφωσε την απόφασή της, επιλέγει αμέσως μετά να προτείνει απεργιακή κινητοποίηση για τις 16/3, στο όνομα της «προετοιμασίας». Επί της ουσίας, δυσκολεύει την υλοποίηση της απόφασης για τις 9/3, δεν προτάσσει την ενίσχυση της δυναμικής που φαίνεται να διαμορφώνεται, επιλέγει να διασπά αντί να συμβάλλει στη δημιουργία ενός μετώπου που θα έδινε άλλον αέρα στον κόσμο που επιλέγει την αντιπαράθεση.

Έχει καθαρό στόχο και εχθρό. Ζητά μαζικούς, μόνιμους διορισμούς τώρα όλων των αναπληρωτών, όχι στα προσοντολόγια και τον διαγωνισμό ΑΣΕΠ - υποβάθμισης των πτυχιών, ίσα δικαιώματα σε όλους τους εκπαιδευτικούς, ανατροπή του εκπαιδευτικού μνημονίου κυβέρνησης - ΕΕ - ΟΟΣΑ. Δεν πετσοκόβει τα αιτήματα, ερήμην, οποιονδήποτε συλλογικών διαδικασιών τα αποφασίζουν, όπως έκανε ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ, που μίλησε για 7.500 διορισμούς, θεωρώντας προτεραιότητα του τις δυσκολίες της κυβέρνησης και όχι των εκπαιδευτικών.

Επιδιώκει να ανατρέψει και να κερδίσει και δεν ακολουθεί την πεπατημένη: αγωνιστικό σημειωτόν, διαμαρτυρία, μπορεί λίγα δακρυγόνα, σπίτι μας, με ή χωρίς πολιτικά συμπεράσματα. Γι' αυτό δεν αποδέχεται τη μοιρολατρία του μονόδρομου και συγκεντρώνει δυνάμεις για να δώσει τη μάχη στο σήμερα.

Δεν αποδέχεται δηλαδή τα όρια που βάζει η κυβερνητική πολιτική και η συμφωνούσα «διαφωνώντας» αντιπολίτευση. Έχει δρόμο για να υπηρετήσει αυτόν τον στόχο. Προτείνει αποφασιστική αντιπαράθεση και κλιμάκωση απεργιακή μέχρι το τέλος. Γι' αυτό ρίχνει όλα τα σφυριά της για να γίνει απειλητική και επικίνδυνη.

Ελέγχει και καθοδηγεί η ίδια τον αγώνα της μέσα από Γενικές Συνελεύσεις και συντονισμούς, όσο γίνεται πιο κάτω στη βάση των εκπαιδευτικών αλλά και πιο μακριά από τον επίσημο, κυβερνητικό συνδικαλισμό

των πλειοψηφιών ΟΛΜΕ – ΔΟΕ. Και αυτό δεν το δηλώνει χάριν ανάγκης ή από αγωνιστική πλειοδοσία. Αλλά το εννοεί. Γιατί νικάει ο αγώνας που είναι στα χέρια αυτών που αγωνίζονται και ορίζουν την προοπτική του.

Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης της 2 Μάρτη και η ενίσχυσή τους πρέπει να είναι γι' αυτό το πρώτο μέλημα όλων όσοι μιλούν στο όνομα των αγώνων. Οι υπεκφυγές από τη μάχη της επόμενης Παρασκευής 9/3, που αποφασίστηκε εκεί με την παρουσία όλων αυτών των δυνάμεων θα είναι βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης και όλων εκείνων που θα επιχειρήσουν να υπονομεύσουν αυτόν τον αγώνα. Η πρώτη ταύτιση των δηλώσεων υπουργείου, προέδρου ΟΛΜΕ, ομάδων αναπληρωτών, δείχνει ότι η μάχη θα είναι σκληρή και όλοι θα αναγκαστούν να εμφανίσουν τις προτεραιότητές τους, χωρίς φερετζέ. Ένα φερετζέ που ήδη έριξε το Υπουργείο Παιδείας, καλώντας σε συνάντηση τις Ομοσπονδίες την Τετάρτη 7/3, πιστεύοντας ότι θα μπορέσει ήσυχα-ήσυχα και πίσω από κλειστές πόρτες, χωρίς τους μαχόμενους εκπαιδευτικούς απ' έξω να διεκδικούν, να μας πείσει ότι «αγωνίζεται» να αναγκάσει τους θεσμούς να δεσμευτούν – αυτοί και όχι η κυβέρνηση – ότι θα γίνουν διορισμοί σε βάθος τριετίας!

Δική μας προτεραιότητα ο αγώνας να δοθεί και να νικήσει. Με τη μεγαλύτερη δυνατή συγκέντρωση δυνάμεων και κοινωνική αλληλεγγύη. Την πιο μεγάλη παρακαταθήκη από το παρελθόν, γι' αυτή την εικόνα που φώλιασε στο παρόν μας για να το διεκδικήσει. Που κάνει αλυσίδες απέναντι στα ΜΑΤ και σε όποιον πάει να την υπονομεύσει. Για να αλληλοστηριχθούν όλοι και να νικήσουν μαζί!